

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/297/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813205205
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813205205.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Q., zastúpeného O. proti odporcom 1) T., zastúpená Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov 1) až 3) Z., zastúpeného Y., o zaplatenie 5.207,41 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. decembra 2013, č.k. 5Co/86/2013-113, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcom 1) až 3) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 490,94 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 163,65 Eur od 21.04.2010 do zaplatenia, zo sumy 163,65 Eur od 21.05.2010 do zaplatenia a zo sumy 163,65 Eur od 21.06.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že splnením povinnosti jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných odporcov. Vo zvyšnej časti konanie zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1) až 3) náhradu trov konania v sume 306,29 Eur, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1) až 3) a odporcom 1), 2) náhradu trov konania v sume 706,45 Eur, všetko na účet právneho zástupcu Y.. H. S. a náhradu trov konania odporcovi 3) v sume 735,09 Eur, na účet právnej zástupkyne Y. Y. X., do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na ust. § 146 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že v konaní si navrhovateľ uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 5.207,41 Eur s prísl., priznaná mu bola suma 490,94 Eur s prísl., v prevyšujúcej časti bolo konanie zastavené. K zastaveniu konania došlo v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľa v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania zo strany odporcov a vedľajšieho účastníka na strane odporcov. Námietka premlčania bola vznesená dôvodne, a pokiaľ by nedošlo zo strany navrhovateľa k späťvzatíu časti jeho nároku, bol by súd jeho nárok v uvedenej časti zamietol ako nedôvodný. Súd preto považoval časť konania, v ktorej bolo konanie zastavené, za neúspech navrhovateľa. Konštatoval, že navrhovateľov úspech v konaní predstavuje 9,43 %, odporcovia a vedľajší účastník na strane odporcov mali úspech v 90,57 %. Celkový úspech odporcov a vedľajšieho účastníka v konaní potom predstavuje 81,14 % (90,57 % - 9,43 %). Mal za to, že v tomto rozsahu im potom vznikol nárok na náhradu trov konania. Konštatoval, že odporcom 1), 2) a zároveň vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov vznikol nárok na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 870,66 Eur (1 úkon právnej pomoci po 271,41 Eur - účasť na pojednávaní dňa 18.11.2013 (odmena znížená o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) x 3 (zastupovanie 3 osôb), 1 x paušál po 7,81 Eur, cestovné náklady na trase I. - L. a späť v sume 69,12 Eur, náhrada za stratu času za 8 polhodín po 13,01 Eur. Vzhľadom k tomu, že v uvedený deň sa právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcov zúčastnil aj na ďalšom pojednávaní, uplatnil si trovy za cestovné náklady a stratu času len v polovici, t. j. 34,56 Eur cestovné a 52,04 Eur stratu času, 1 úkon právnej pomoci po 271,41 Eur - účasť na pojednávaní dňa 18.12.2013 (odmena znížená o 50 % podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004

Z. z.) x 3 (zastupovanie 3 osôb), 1 x paušál po 7,81 Eur, cestovné náklady na trase I. - L. a späť v sume 65,70 Eur, náhrada za stratu času za 8 polhodín po 13,01 Eur. DPH 20 % zo sumy 279,22 Eur - 55,84 Eur). 81,14 % zo sumy 870,66 Eur predstavuje suma 706,45 Eur a v tejto výške súd odporcom 1), 2) a vedľajšiemu účastníkovi aj priznal. Súd prvého stupňa nepriznal odmenu za úkon prevzatie a príprava zastúpenia v súvislosti s odporcami 1), 2) vzhľadom k tomu, že za tento úkon bola priznaná odmena vedľajšiemu účastníkovi samostatne. Uviedol, že právny zástupca sa s predmetom konania oboznámil už prevzatím zastúpenia vedľajšieho účastníka a nebolo potrebné tento úkon robiť opakovane aj prípade odporcov 1), 2). Taktiež priznal náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní dňa 18.12.2013 v rozsahu 8 polhodín, napriek tomu, že uplatnená bola náhrada za 10 polhodín. Vychádzal z toho, že právny zástupca si vyúčtoval náhradu za stratu času na tej istej trase dňa 18.11.2013 v rozsahu 8 polhodín, preto nie je dôvod, aby dňa 18.12.2013 mu náhrada za stratu času bola priznaná vo väčšom rozsahu. Uviedol, že konaní vznikli trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov aj samostatne. Ide o trovy, ktoré mu vznikli predtým, ako došlo k spoločnému právnomu zastúpeniu s odporcami 1), 2). Vedľajší účastník vo svojom písomnom podaní vzniesol námietku premlčania, túto podrobne a precízne odôvodnil. Následne navrhovateľ vzal svoj návrh v časti premlčanej pohľadávky späť. Aj aktívnym konaním vedľajšieho účastníka boli odporcovia voči navrhovateľovi v konaní v prevažnej časti úspešní, preto jeho účasť v konaní ako vedľajšieho účastníka bola účelná a opodstatnená. Z tohto dôvodu je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi, ktorý má právo dať sa právne zastúpiť advokátom, trovy konania, ktoré mu vznikli trovami právneho zastúpenia, a to vo výške 377,48 Eur (2 úkony právnej pomoci po 180,93 Eur, 2 x paušál po 7,81 Eur - za úkony prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 03.09.2013). 81,14 % zo sumy 377,48 Eur predstavuje 306,29 Eur a v tejto sume mu súd náhradu trov priznal. Rovnako ako odporcom 1), 2), vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania aj odporkyňi 3). Odporkyňi vznikli trovy právneho zastúpenia v sume 905,95 Eur (4 úkony právnej pomoci po 180,93 Eur, 4 x paušál po 7,81 Eur, DPH 20 % zo sumy 754,96 Eur - 150,99 Eur). Odporkyňa si uplatnila nárok aj na odmenu za nahliadnutie do spisu, za tento úkon jej však odmena podľa § 655/2004 Z. z. nepatrí. 81,14 % zo sumy 905,95 Eur predstavuje sumu 735,09 Eur a v tejto sume súd prvého stupňa odporkyňi 3) náhradu trov konania priznal.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Nesúhlasil s právnym posúdením veci v časti týkajúcej sa trov konania súdom prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Poukazoval na tú skutočnosť, že podaním zo dňa 15.11.2013 zobral návrh v časti istiny s príslušenstvom späť. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo dňa 18.11.2013. Zastával názor, že nakoľko čiastočné späťvzatie návrhu bolo urobené a súdu doručené ešte pred otvorením pojednávania, a teda súhlas odporcov s predmetným čiastočným späťvzatím nebol v danom prípade potrebný, mal súd prvého stupňa o zastavení konania v časti pôvodne uplatňovaného nároku rozhodnúť samostatným uznesením pred otvorením pojednávania vo veci samej (a nie až po druhom pojednávaní). V zmysle ust. § 146 ods. 2 O.s.p. mal zároveň v danom uznesení rozhodnúť o trovách konania zo sumy, v ktorej došlo k zastaveniu konania (teda v prospech odporcov). Mal za to, že následne možno dospieť k záveru, že v časti sumy 490,94 Eur s prísl. bol navrhovateľ úspešným účastníkom konania a z danej sumy mal súd prvého stupňa rozhodnúť o trovách konania v rámci rozsudku, resp. konečného meritórneho rozhodnutia vo veci. Navrhovateľ nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý na danú vec aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že predmetné ustanovenie počítá s takým neúspechom účastníka konania, o ktorom rozhodol súd svojim meritórnym rozhodnutím a nie rozhodnutím o zastavení konania na základe dispozičného práva navrhovateľa s návrhom na začatie konania. Považoval za nespravodlivé, aby právnym zástupcom odporcov bol priznaný nárok na odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za účasť na dvoch pojednávaniach zo sumy 5.207,41 Eur, keď v čase uskutočnenia daných pojednávanií mal byť predmetom konania už len nárok na zaplatenie sumy 490,94 Eur s prísl. Súd prvého stupňa v danom prípade síce postupoval na základe zásady úspešnosti, avšak za úkon - účasť na pojednávaní - odporcom nemôže prináležať odmena vypočítaná zo sumy 5.207,41 Eur, keďže táto suma v danom čase už nemala byť predmetom konania. Zastával názor, že odporcom nemôže byť priznaná ani odmena za účasť na pojednávaní zostávajúcej sumy 490,94 Eur s prísl., keďže v tejto časti bol v konaní úspešný navrhovateľ. Rovnako tak nemožno odporcom priznať právo na zaplatenie náhrady cestovného a straty času spojený s účasťou na pojednávaniach, na ktorých bola predmetom konania už len suma 490,94 Eur s prísl., keďže v sume 490,94 Eur s prísl. odporcovia neboli úspešnými účastníkmi konania, ale úspešným účastníkom konania bol navrhovateľ. Navrhovateľ zastával názor, že súd prvého stupňa pred otvorením prvého pojednávania mal uznesením zastaviť konanie ohľadne sumy 4.716,47 Eur s prísl., z danej sumy rozhodnúť o trovách

konania úspešných odporcov v zmysle ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a následne rozsudkom rozhodnúť o sume 490,94 Eur s prísl. o trovách úspešného navrhovateľa z danej sumy.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušiť a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcov zaplataenia sumy 5.207,41 Eur s prísl. Pred začatím konania vo veci samej zobral návrh v časti prevyšujúcej sumu 490,94 Eur s prísl. späť, v dôsledku čoho predmetom konania zostal nárok navrhovateľa na zaplataenia sumy 490,94 Eur s prísl., v ktorej časti bolo následne po meritórnom prejednaní veci návrhu vyhovené napadnutým rozsudkom a súčasne bolo konanie po čiastočnom späťvzati návrhu zastavené. Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

Ak dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu, zásadne nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku (§ 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.). Len výnimočne možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. upravuje rozhodovanie v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia, ak niektorý z účastníkov zavini, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, pretože potom by sa jednalo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej a súd by po zastavení konania skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej, čo je neprípustné. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavini zastavenie konania a je povinný hradiť trovy konania odporcovi. Podľa druhej vety citovaného zákonného ustanovenia, ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Zo spisového materiálu vyplýva, že k čiastočnému späťvzatiu návrhu došlo pred pojednávaním vo veci samej. Navrhovateľ týmto svojim dispozitívnym úkonom zavini po procesnej stránke, že konanie sa muselo proti odporcom čiastočne zastaviť. Z uvedeného hľadiska bolo potrebné vzniknutú procesnú situáciu pri rozhodovaní o trovách konania v časti zastaveného návrhu z dôvodu späťvzatia návrhu posúdiť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., trovy konania posúdiť len z procesného hľadiska, teda bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, prípadne aké pohnútky viedli navrhovateľa k podaniu návrhu na začatie konania. Významné je totiž len to, že navrhovateľ v priebehu súdneho konania vzal návrh na začatie konania v časti späť bez toho, aby odporcovia splnili to, čoho sa navrhovateľ voči nim domáhal. Nakoľko je nepochybné, že konanie bolo čiastočne zastavené práve v dôsledku späťvzatia, preto navrhovateľovi vznikla povinnosť nahradiť odporcom trovy zastaveného konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., avšak v danom prípade súd prvého stupňa mal vychádzať z hodnoty predmetu sporu 4.716,47 Eur (5.207,41 Eur - 490,94 Eur).

Pokiaľ sa týka náhrady trov konania v časti, v ktorej bolo návrhu navrhovateľa vyhovené, a to 490,94 Eur, odvolací súd zdôrazňuje, že v občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V prípade rozhodovania o náhrade trov pri zodpovednosti za výsledok, je rozhodujúcou okolnosťou miera úspechu účastníka vo veci, ktorá v prípade, ak účastník má plný úspech, znamená, že mu súd prizná celú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Predpokladom, plnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech účastníka vo veci. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania po čiastočnom späťvzati návrhu zostala suma 490,94 Eur s prísl. Návrhu navrhovateľa bolo v tomto smere v celom rozsahu vyhovené, nakoľko rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté, že odporcovia 1) až 3) sú povinní zaplatiť navrhovateľovi sumu 490,94 Eur s prísl., nadobudol v tomto výroku právoplatnosť. Z

uvedeného vyplýva, že navrhovateľ mal v tejto časti konania plný úspech, a preto boli splnené podmienky pre postup pri rozhodovaní o náhrade trov konania v merite veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Za danej procesnej situácie, keď k čiastočnému späťvzatiu návrhu zo strany navrhovateľa došlo pred začatím konania vo veci samej, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa rozhodnúť o čiastočnom zastavení konania. Je nepochybné, že po takomto dispozitívnom úkone navrhovateľa predmetom konania zostala suma 490,94 Eur, na ktorú skutočnosť bolo povinnosťou súdu prvého stupňa pri účelnosti vynaložených trov konania prihliadať. V dôsledku nerešpektovania vznikutej procesnej situácie súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o trovách konania, z ktorého dôvodu odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti súdu prvého stupňa „námietku nepríslušnosti vedľajšieho účastníctva“, vznesenú navrhovateľom podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.02.2015, t. j. v priebehu odvolacieho konania, o ktorej je povinný rozhodnúť po vrátení veci na ďalšie konanie.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.